

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

Видання Історичного клубу "Холодний Яр"

Передплатний індекс 33545

ПОЗИТИВНІ ПІДСУМКИ СКЛАДНОГО 2020-го

Попри те, що 2020 р. був і для мене несприятливим, він виявився надзвичайно плідним: вийшло 5 нових моїх книг (на фото) і 3 було перевидано.

У січні 2020 р. в Києві в Музеї Революції Гідності разом зі співавторами Віктором Моренцем та Юрієм Юзичем я презентував том 3 енциклопедії «Подєбрадський полк» Армії УНР, який вийшов у Видавництві Марка Мельника. У трьох томах цього видання – 1000 фотографій і біографій здебільшого невідомих воїнів Армії УНР, УСС, УГА, вільних козаків, повстанців та отаманів! Це вагомий внесок! Всі співавтори пишуться нею!

У березні коштом добродія Володимира Габенця з Брусилова побачила світ книжка «Житомирщина в боротьбі». Щира подяка також Владиславу Карпенку, Юрію Юзичу, Маркові Мельнику, Костеві Завальнюку і Тарасові Беднарчику, які допомогли мені звершити цей книжковий монумент на пам'ять про житомирців, борців за волю України.

Хотіли цю книгу та «Подєбрадський полк...» широко презентувати, але всі п'ять запланованих безрезультатних презентацій у Галичині через пандемію ковіду-19 було скасовано.

У квітні «Наш формат» перевидав «Історію України-Русі» Миколи Аркаса, де я виступив упорядником та автором передмови.

30 липня у Видавництві Марка Мельника побачили світ дві мої книги: «Донбас: радість і біль» та «Жінки у визвольній боротьбі. Історія, біографії, спогади. 1917 – 1930». І знову щира подяка співупорядникам – Юрію Юзичу та Владиславу Карпенку! Сердечна вдячність Союзів українців Америки, коштом якого вийшла ця унікальна книга!

У жовтні разом з Юрієм Юзичем випустили пречудове видання – «Полковник Болбочан. Спогади, свідчення, документи». А наприкінці 2020-го Марко Мельник ще перевидав дві мої книги: «Батькам скажеш, що був чесний» і «Жінки у визвольній боротьбі. Історія, біографії, спогади. 1917 – 1930». Отже, разом 8 книг, з них сім у Видавництві Марка Мельника!

Щира вдячність і людям, які допомагали фінансово: Володимирові Габенцю, Олегові Ситюку, Петрові Кузику, Олександрові Ткачуку, Тамарі Здоровецькій, Олександрові Юркову, Тарасові Силенку, Ростис-

ТВОРИТЬСЯ НАЦІЯ

Іду в маршрутці... На одній із зупинок входять до салону четверо наших рідних захисників... На двох – теплі бушлати (на вулиці холодрига і дрібний дощик), двоє – без бушлатів. Один речовий мішок на всіх.

Дивлюся на обличчя, руки, нашивки. Наші... Зібрали гроші, простягають водіві 10 гривень. Водій запитує: – Вас скільки?

лавові Мартинюку, Ігореві Сметанському, Юрієві Міщенку зі США, Тарасові Конечному, дідові Карбалі із с. Цвітного, «Правому сектору» і ВО «Свобода», а також союзникам з Америки – Мар'яні Заяць та Наталії Павленко!

А ще я видав 12 чисел газети «Незборима нація». Велика подяка моему зятеві Олександрові Литвину, який макетував її та надавав упродовж року іншу безцінну допомогу, а також жертводавцям, які допомогли мені цілий рік видавати «Незбориму націю», зокрема висловлюю подяку Українському конгресовому комітету Америки (відділ на Лонг Айленд), завдяки пожертві якого ми змогли передплатити наше видання воїнам, ветеранам АТО, просвітянам, учителям та волонтерам!

Ще велике спасибі коректорці всіх моїх книжок і газети «Незборима нація» Надії Овчарук, а також Миколі Владиславському, який весь рік обслуговував сайт «Незборимої нації», і Маркові Мельнику, який допомагав мені не дуже відставати від прогресу, зокрема створив сайт-крамницю Історичного клубу «Холодний Яр», навчив його обслуговувати, тож тепер ви маєте можливість придбати книжки про визвольну боротьбу через Інтернет, натиснувши <http://otamania.in.ua>

Хочу згадати добрим словом і Лесю Островську, яка організувала прекрасне Свято Покрови в Холодному Яру.

Восени Історичний клуб «Холодний Яр» створив ще одну добру справу: встановив у Києві прегарний пам'ятник полковникові Петру Болбочану (скульптори Михайло Горловий та Олександр Фурман). У цій справі Історичний клуб, який всіляко популяризував ім'я видатного полководця ще з 1990-х років, об'єднав навколо себе ВО «Свобода», Національний корпус, «Правий сектор» та Музбат.

5 листопада Історичний клуб «Холодний Яр» подарував погруддя полковника Болбочана 3-й бригаді оперативного призначення Національної гвардії, яку на Покрову названо ім'ям славетного Петра Болбочана. І взяв участь в урочистому відкритті погруддя в розташованій частині в м. Харкові.

6 грудня, у День Збройних сил України указом Президента України 12-ї Окремії бригаді армійської авіації надано ім'я кубанця, генерала-хорунжого Армії УНР Віктора Павленка. Звичайно, і тут не

У маршрутці – тиша як перед бурєю – насторожено-зла.

Вояки кажуть: – Шеф, не шуми, скільки доплатити?

І тут маршрутка «вибухнула» – всі почали кричати на водія.

Він зупиняє машину, визирає в салон і каже: – Ану ша! Хлопці, вас четверо?

Ті кивнули. І він тому, хто був ближче, дав чотири сотні гривень.

Хлопці упиралися, але він наполіг. І ще довго вибачався, що це все, чим він сьогодні багатий.

обійшлося без Історичного клубу «Холодний Яр», який популяризував це славне ім'я ще з 2004 року, коли вийшла книжка «Нариси з історії Кубані».

Радію і за нашого товариша – члена Історичного клубу «Холодний Яр» скульптора Ігоря Семака з Калуша, який створив надзвичайно вдале погруддя отамана Степової дивізії Костя Блакитного для Медведівського краєзнавчого музею.

Багато добрих справ цього року зробили й інші козаки та козачки Історичного клубу «Холодний Яр», серед них і наш славетний Олег Кудин, і хранитель Холодного Яру Богдан Легоняк, і художник Дмитро Бур'ян, який створив десятки вояцьких образів – повстанських отаманів та вояків нинішньої українсько-російської війни, а ще у співпраці з Валерієм Мартишком спорудив прекрасний пам'ятник Миколі Міхновському у Згурівці. Як не згадати тут добрим словом і волонтерку та борця за українську мову Марину Хаперську, матір трьох дітей – патріотів нашої Батьківщини.

Дякую сердечно й Анатолію Зборовському, директору Ірпінського краєзнавчого музею, який пише змістовні рецензії на всі книжки Історичного клубу «Холодний Яр», і лікарям (насамперед Анні Конош), які повернули мене до праці. Спасибі вірним передплатникам «Незборимої нації» і книг про визвольну боротьбу! Як гарно, коли люди, збагачуючи себе, допомагають нам!

Упевнений, що добрих справ було більше, що не всі і не всіх своїх добрих товаришів я згадав. Вибачте, якщо щось проминуло увагою!

Цей неповний звіт засвідчує, як малими силами можна робити великі справи, та ще й у такі складні часи!

Низький уклін воїнам ООС, під омофором яких ми й здійснювали цю працю на надійно захищеній українській культурній ниві, зокрема членам Історичного клубу «Холодний Яр», які боронять Україну на Донбасі Андрієві «Чорному» і Павлові «Серпню», та нашому другові Сандро Картвелішвілі, грузинському добровольцеві, який у лавах 93-ї ОМБр «Холодний Яр» влучно і щиро реалізує свою любов до Грузії і України! Сердечні вітання богам війни – українським артилеристам, перед якими ми з Тарасом Силенком та Ігорем Гавришициним на День прапора і День Незалежності презентували книжки про боротьбу предків зі зловорожою Росією за волю України. Щира подяка за визвольні пісні, які душою і тілом рвуть до бою, козакам нашого Історичного клубу – Тарасові Компаніченку, Сергієві Василюку, Василеві Лютому, Володимирові Самайді й Тарасові Силенку!

А Володимирові Барцьосу передаю вітання від повстанського отамана і генерала-хорунжого УПА Івана Трейка, для уславлення якого п. Володимир зробив чи не найбільше! А Євгенові Букету шлю вітання від славних гайдамаків Семена Неживого – про їхнього отамана Євгена написав важливу книжку.

У рік 30-ліття Української держави мусимо зробити ще більше.

Творіть добро, і все буде добре! Від імені Історичного клубу «Холодний Яр» щиро вітаю всіх, хто бореться за Українську Україну!

Слава Україні! Козакам слава!

Роман КОВАЛЬ

Усім в автобусі стало соромно, що накричали на водія.

До наступної зупинки хлопці зібрали ще 750 гривень. Я і багато хто витрушували буквально останнє...

Я давно не бачила стільки радісних облич!

Усі, хто виходив, бажали воїнам миру і здоров'я, а вони усміхалися і тиснули руки.

Стільки добрих слів їм сказали! Як це було приємно!

Як чудово, коли навколо стільки людей без облуди!

Анжеліка БАТУМСЬКА

НАШІ ЮВІЛЕЇ

7 лютого 1971 р. в Монреалі упокоївся Борис МОНКЕВИЧ, старшина 1-го козацького ім. гетьмана Богдана Хмельницького полку, автор історичної праці «Похід Болбочана на Крим».

13 лютого 1971 р. в Торонто помер Осип СТАНИМІР, командир 2-го куреня 8-ї (Самбірської) бригади Галицької армії, директор Дрогобицького союзу кооперативів, співорганізатор дивізії «Галичина» в Перемишльському повіті, автор спогадів.

19 лютого 1891 р. в м. Ічні прийшов у світ Архип КМЕТА, полковник Армії УНР, командир 4-го полку Січових стрільців, діяч ОУН, лицар Хреста Симона Петлюри і Воєнного хреста.

19 лютого 1891 р. в м. Ставрополі народився Євген ЄФРЕМІВ, поручник Армії УНР.

23 лютого 1901 р. в с. Ладичинці прийшов у світ Леонід ПЕРФЕЦЬКИЙ, хорунжий Армії УНР, командир кінної сотні 8-го Чорноморського полку 3-ї Залізної диві-

зії, художник-баталіст, випускник Краківської академії мистецтв, викладач рисунку Української мистецької школи. Відтворив десятки епізодів Визвольної боротьби.

23 лютого 1931 р. в Києві росіяни розстріляли Семена ГОЛУБА, підполковника Армії УНР, учителя, агронома.

24 лютого 1946 р. на Прикарпатті в бою загинув полковник УПА Василь АНДРУСЯК-«ГРЕГТТ»-«РІЗУН». У цьому бою загинув також поручник «БОЯН» (Борис КОГУЧ) та два стрільці. Лицар Золотих хрестів бойової заслуги УПА 1-го і 2-го класу.

25 лютого 1871 р. в м. Звягелі (нині м. Новоград-Волинський) прийшла у світ Лєся УКРАЇНКА.

28 лютого 1896 р. в Катеринославі (нині м. Дніпро) народився Леонід БАЧИНСЬКИЙ, в. о. товариша військового міністра УНР, сотник Армії УНР, автор спогадів про визвольну війну.

«Незборима нація»

«ЗАСПІВАТИ ГІМН ДЛЯ МЕНЕ ВЕЛИКА СПРАВА»

Відомий французький виконавець Поль Манандіс (Paul Manandis) закохався в Україну, визнав її своєю Батьківщиною, а себе українцем, співає українські пісні та виконує український гімн. «Усе життя я не співав жодного гімну, крім французької «Марсельези», – розповідає він. – Але я ніколи не співав її на українській території, навіть перед футбольним матчем. Тут, в Україні, я вдома. І з вами я одразу це зрозумів. Я шукав дім усе життя по всьому світу. А після 2 годин на українській землі я зрозумів, що тепер у мене є те, чого не вистачало. І слова «так, нарешті» лунали в мене в голові.

Коли я співав Гімн України перший раз, на моїх очах були сльози. Коли моя рука торкнулася грудей, я відчув, як сила наповнює мене. Вже після пари фраз глядачі встали і теж покладали руку на серце й почали співати голосніше, ніж я в мікрофон. Я відчув, як пульсує моє серце, і зрозумів: я – українець. Я люблю Мою Україну і зроблю все, що можу, для неї. Мій патріотизм – це любов до людей, захист території від агресора, виховання нового покоління козаків. Усе робити заради миру, допомагати всім, кому можу. Сьогодні Україна стала сенсом мого життя.

Я створив фортепіанну версію гімну України. Сподіваюсь, вона вам сподобається.

Україна дала мені багато, я намагаюсь віддати їй кожен день. Я розумію зміст слів «Слава Україні!», «Слава нації!», «Україна понад усе!». Для мене це вже не слова, а дія, мій код чоловіка. Друзі, разом до перемоги!

Поль МАНАНДІС

СПАСИБІ «НЕЗБОРИМІЙ НАЦІЇ»!

Друзі, закликаю передплатувати «Незбориму націю» не тільки для себе, а й для громадських чи шкільних бібліотек. Це особливо важливо для Донбасу. Військові повинні перемагати не тільки на передовій, а й на культурному фронті. Цю перемогу ми можемо здобувати вже сьогодні, не питаю-

чи дозволу у влади. Прапор України має майорити не тільки на приміщеннях культурних закладів, а й у душах їхніх працівників.

Велике спасибі «Незборимій нації»!

Володимир ДЕРИВЕДМІДЬ
Донецька обл.

ЧИТАЙТЕ МИКОЛУ АРКАСА

Нещодавно дочитала «Історію України-Русі» Миколи Аркаса. Це найшвидші, найзахопливіші, найбільш цікаві, найцікавіші, найдинамічніші понад 500 сторінок за довгий час!

Ця книга викликала в мене зацікавлення історією України. Нагадала про знищені, вкрадені й загублені на чужині могили. Згадала всіх гетьманів та князів і дала відчуття те потужне бурління, що породило епоху Хмельницького.

НЕВІДОМІ СТОРІНКИ НАШОЇ ІСТОРІЇ

Шановний пане Романе! Отримала книжки, дуже рада. Почну із «Жінок у визвольній війні», для мене цікава і невідома тема. Трохи погортала Михайла Гаврилка – для мене невідома сторінка, гарні фото, багато матеріалу. Є в що зануритись.

Наталія ПИРОГОВА

Вікторія ЛОПАТА

Дякую Вам за Вашу роботу, за книжки. Буду далі нести інформацію в широкому колі своїх подорожей українцям та іноземцям.

Наталія ПИРОГОВА

ЦИТАТА ДНЯ

ПАМ'ЯТАТИ І НЕ БОЯТИСЯ!

«Незборима нація» – газета для тих, хто хоче знати історію боротьби за свободу України

“ЮКІ. ІСТОРІЯ ПЕРЕМОГ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ”

Вийшла у прокат 90-хвилинна документальна стрічка про нащадків українських емігрантів, яким підкорилася головна вершина Національної хокейної ліги – Кубок Стенлі. Фільм називається “Юкі. Історія перемог вільних українців”. “Юкі” – так в НХЛ говорили на хокеїстів-українців. Понад півсотні етнічних українців стали володарями Кубка Стенлі – найвищої, для багатьох недосяжної, вершини НХЛ. Наприклад, Террі Савчук – найвідоміший голкіпер в історії хокею – був стовідсотковим українцем. Майк Боссі – легендарний форвард “Нью-Йорк Айлендерс” у 1970 – 1980-х рр. – онук січового стрільця. І навіть у жилах найкращого хокеїста всіх часів та народів – Вейна Грецькі – тече 50% української крові. А Ерік (Юрій) Нестеренко, “славний канадійсько-український” хокеїст команд “Торонто Мейпл Ліфс” та “Чикаго Блек Хоукс”, виявився сином хорунжого Армії УНР Якова Нестеренка – героя книги Романа Ковалю. Запросив Романа Ковалю до участі у створенні фільму як експерта Володимир Мула – співавтор, режисер і продюсер фільму.

Пропонуємо вашій увазі уривки з інтерв’ю “Футбол 24” із преса-таше Андрія Шевченка Миколаю Васильковим, який став співавтором унікального фільму. Інтерв’ю узяв Олег Бабій.

Майк Боссі в “Нью-Йорк Айлендерс” чотири рази поспіль завоював Кубок Стенлі. А він – Михайло Босій. Його дідусь боровся із совєтською владою, вийшов за кордон із великими проблемами і навіть збирав гроші на повалення СССР...

Одним з головних героїв фільму є Вейн Грецькі, з ним Володимир Мула вдалося взяти інтерв’ю... Коли записували Кена

Данейка, дізналися, що для нього факт смс-спілкування із Грецьким – це надзвичайно статусно, привірюється до здійснення мрії. І то каже Данейко, а він непересічна величина, який сам тричі брав Кубок Стенлі з “Нью-Джерсі Девілз”. До останнього ми навіть не мріяли, що Вейн нам відстане хоч який, хоч краєм... Мати у фільмі Грецькі – це шалений успіх... До слова, непростю було дістатися навіть його батька – Волтера (Володимира) Грецькі. Посередники казали нам: “Камон, як ви можете просити про інтерв’ю, якщо будьяка його поява на події коштує 100 тисяч баксів?”

Допоміг Келлі Груді, ексголкипер, який грав із Грецьким за “Лос-Анджелес”. Виявилось, що вони досі в “коротких” відносинах. Коли В. Мула полетів утрате до США – записати Федотенку в Тампі, – мені прилігало повідомлення. “Ти знаєш, маю суперновину. Груді повідомив, що домовився із Грецьким”.

Зустріч призначили в Сент-Луїсі. Вейн виділив Мулі півгодини, а в нас було запитань годин на шість. Починаємо компресувати все, щоб втиснутися. Залишили 15 найголовніших питань – Володя їх озвучив. Після інтерв’ю зробили селфак і Грецькі йому каже: “Ну ти мені пиши” (сміється). Мула вийшов з усмішкою як у каймана – на 25 тисяч зубів. Одразу набрав мене: “Ти не уявляєш! Я записав його!”

Ми Грецького “качали” на українство. Одвічна суперечка з цього приводу між росіянами, білорусами, поляками і нами: чий же Грецькі, точніше – його половина? Тато – Волтер – чистий українець. Батько Волтера і бабуся – також українці. Інша половина Вейна – ірландсько-англійська, тут без питань. Отож ми пройшлися по

Волтеру. Його батько Терентій жив на Берестейщині, в с. Огдмері. Це коли перетнути кордон на Волині через Прип’ять – там також наша історична територія. Українські етнічні землі простягаються аж до Пінська, Мозиря та Берестя-Литовського. Руські претендують на Грецького, бо в ті часи там панувала Російська імперія. Білоруси – бо зараз це сучасна Білорусь. А поляки претендують, бо Марія Годенецька, мати Волтера, – із с. Пановичів, це під Підгайцями, Тернопільська область. Але в Канаді Марія говорила лише українською мовою! Українська мова – беззаперечне свідчення українського походження! Україна – не імперія, тому українською, на відміну від російської чи польської, розмовляли лише українці за походженням.

Вейн Грецькі підтвердив, що спочатку він спілкувався з бабусею лише українською. Вона навчала його нашої мови, тому що не знала англійської.

Він дуже багато розповів про своє українство. Крім того, виявилось, що Грецькі чудово розуміється на сучасній геополітиці й тямить, хто є хто. Він підтримує українських фронтів лікарів, розуміючи, що між Україною та Росією йде війна. Надсилав їм медикаменти. З ним солідарний Юджин Мельник – власник клубу “Оттава Сенаторс”.

Волтер, батько Вейна Грецького, розмовляв з нами українською – давав окремі фрази, все розумів...

Якщо запитати, хто найвідоміший українець в НХЛ, – каже Вейн Грецькі, – відповідь буде – Террі Савчук...

Історія Тараса Савчука дуже цікава, шоправда, ніяких секретів у ній немає – є книжки, екранізації, дослідження. Ми поспілкувалися з його сином – Джеррі. Він, на жаль, уже не знає української мови так, як знав її батько Тарас. Під час нашого інтерв’ю Джеррі навіть розплакався. Одразу – на першому чи другому запитанні. Буквально ридав півтори хвилини, знявши окуляри – це один із найемоційніших моментів нашого кіно...

Ми проїхали автомобілем із Нью-Йорка до містечка Вейла під Денвером близько двох тисяч миль, щоб знайти Еріка Нестеренка – він також грав у ті часи. Міг зустріти на вулиці Савчука і привітатися українською...

Щиро вітаємо авторів фільму про видатних хокеїстів НХЛ українського походження!

Використано матеріали Олега БАБІЯ
На світліні – Володимир Мула і Вейн Грецькі.

Всеволод Петрів, батько якого походив зі шведського роду, а матір була норвежкою.

Невдовзі в лісі відділ натрапив на стовп із надписом “Мінська губернія”. З другого боку було написано – “Волинська губернія”. Козаки не витримали і прибили інші надписи: “Білорусь – Україна”.

Дж.: *Петрів В.* Спомини з часів української революції (1917 – 1921) // Військово-історичні праці. Спомини. – Київ: Поліграфкнига, 2002.

ЧЕРЕЗ “НОВУ ПОШТУ” МОЖНА ПРИДБАТИ

СКАНДИНАВСЬКИЙ ГАЙДАМАКА

В Україну український полк ім. кошового отамана Костя Гордієнка вирушив у Рідвяну ніч 1917 року. Вийшли з білоруського містечка Пісочне. У польському селі Тимоновичі

скликали раду, яка ухвалила текст присяги. “В тій присязі кожний визнавав себе Гайдамакою, що зобов’язаний боронити інтереси українського трудового народу...” Присягу дали вранці 26 грудня 1917 р. в Тимоновичах, біля мечеті. Приймавши присягу, козаки поскидали шапки та почали стискати один одному руки, кажучи: “Всім та тобі присягаю...” “Це була присяга Гайдамацького заgonу...” – згадував командир

Видання Історичного клубу “Холодний Яр” можна придбати через “Нову пошту”, переказавши кошти на картку Р. Ковалю у Приватбанку: 5168 7554 4667 0339.

Переславши гроші, просимо телефоном (або через електронну адресу kovalroman1@gmail.com) замовити книжки, вказавши куди і кому надсилати книжки.

Номери телефонів 067-726-30-36, 066-211-41-85. Ось ціни без вартості пересилки:

“Полковник Болбочан: спогади, свідчення, документи” – 300 грн.

[HTTP://NEZBORUYMA-NACIYA.ORG.UA/](http://NEZBORUYMA-NACIYA.ORG.UA/)

У редакції через “Укрпошту” можна придбати такі книги: (ціну вказано, враховуючи вартість пересилки книг поштою):

- “Полковник Болбочан: спогади, свідчення, документи” – 335 грн.
- “Жінки у Визвольній війні: історії, біографії, спогади. 1917 – 1930” – 410 грн.
- “Донбас: радість і біль. 2014 – 2020” – 210 грн.
- “Житомирщина в боротьбі” Романа Ковалю – 315 грн.
- “Батькам скажеш, що був чесний” Романа Ковалю – 315 грн.
- “Здолати Росію” Романа Ковалю – 290 грн.
- “Сумщина в боротьбі” Р. Ковалю, В. Моренця та Ю. Юзича – 275 грн.
- “Яків Орел-Гальчевський: боротьба і філософія боротьби” Романа Ковалю – 110 грн.
- “Подебрідський полк” Армії УНР Романа Ковалю, Віктора Моренця та Юрія Юзича (т. 1) – 325 грн.
- “Подебрідський полк” Армії УНР Романа Ковалю, Віктора Моренця та Юрія Юзича (т. 2) – 175 грн.
- “Подебрідський полк” Армії УНР Романа Ковалю, Віктора Моренця та Юрія Юзича (т. 3) – 275 грн.
- “Отаман Зелений” Романа Ковалю – 135 грн.
- “Крізь павутиння змосковщення” Романа Ковалю – 110 грн.
- “Історія України-Русі” Миколи Аркаса (2-ге, краківське, видання) – 130 грн.
- “Тиха війна Рената Польового” Романа Ковалю – 350 грн.
- “Михайло Гаврилко: і стеком, і шаблею” Романа Ковалю – 525 грн.

Книги можна придбати, попередньо переказавши кошти електронним переказом на ім’я Р. М. Ковалю, вул. генерала Геннадія Воробйова (Курська), буд. 20, пом. 14, Київ, 03049.

“Незборима нація” – газета для тих, хто хоче знати історію боротьби за свободу України

ВОЛОДИМИР КИРИЛОВИЧ ЧЕРНЯК

(26.10.1941, м. МНИШИН ГОЩАНСЬКОГО Р-НУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛ. – 18.01.2021, КИЇВ)

“Життя – це тире між датою народження і датою смерті”, – писав Володимир Черняк. “Якби життя починалося зі смерті, люди жили б змістовніше”, – це теж його думка. І ось перестало битися серце автора цих слів, людини, яка вміла афористично висловити філософські думки.

Володимира Черняка не стало вночі 18 січня після довготривалої боротьби з ковідом. Доктор економічних наук, народний депутат СРСР (1989 – 1991), народний депутат України III (1998 – 2002) і IV (2002 – 2006) скликань. Співзасновник Народного руху України. Завідувач відділу теорії та методології Інституту економіки НАН України, головний науковий співробітник Науково-дослідного фінансового інституту при Міністерстві фінансів України.

Добра і щедра людина. Він увесь світився бажанням робити добрі справи. І широко радів чужому успіхові. Був великодушним. Він завжди платив за всіх.

З Володимиром Черняком та моїм братом Андрієм Ковалем ми спільно зробили книжку “Українська афористика. 100 майстрів української афористики” (Київ, 2001). Одним з цих великих майстрів був Володимир Черняк. Його розділ називався “Перед смертю

всі ми рівні, перед безсмертям – ні”. Була там і така думка: “Живі смертні, мертві – безсмертні”.

Володимир Кирилович устиг чимало зробити для України. І ми, його друзі, маємо писати про нього, про його життя, здобутки, щоб ім’я цієї чудової людини назавжди залишилося на скрижалях української історії. Пам’ятаймо його настанову: “Наше лише те, що увійшло в гени”. Вічна пам’ять і вдячність!

Від імені Історичного клубу “Холодний Яр” та газети “Незборима нація” Роман КОВАЛЬ

“ОЗОН” ОЛЕКСИ РІЗНИКІВА

24 лютого поетові-борцю Олексі Різникові виповнюється 84 роки. Сердечно вітаємо, шановний батьку Олексю! Бажаємо, щоб Ваша поетична муза була поруч це не один рік!

У липні 1974 р. в концтаборі № 36 випав град. І ми почали збирати у склянки-кварти великі градинки. Розтануть – будемо пити чисту, проозонувану воду! І я збираю, а в голові моєї почався вірш – “Назбираю склянку граду з градопаду”. І пішов, пішов нанизувати слово за словом... Я навіть здивувався, як вірш повернувся до наших політ’язнів, які віддавали життя, щоби проозонити, освіжити затхлу атмосферу імперсько-вампірського застою, болота... І отак вийшов оцей симпатичний вірш, присвячений нашим героям, які гинули за Україну. Через 15 років він увійшов до моєї першої книжечки “Озон”, виданої в Одесі у видавництві “Маяк”. До речі, мене прийняли до Спілки письменників з цією єдиною на той час книжечкою. Та ще й моя касаційна скарга під промовистою назвою “Я винен тим, що українець” була надрукована в №№ 36 і 37 журналу “Україна” 1990 р., якраз під час всесвітнього поетичного фестивалю “Золотий гомін”, до участі в якому був запрошений і я. І продавався цей журнал у всіх

кіосках Києва і України. Зараз, на жаль, журналу “Україна” не знайдеш у жодному кіоску України...

А в часі “Золотого гомону” 12 поетів-політ’язнів виступало в Жовтневому палаці, де в 1937 – 1938 рр. розстрілювали українців... Погасили світло в залі, на сцені горіла свічка – і ми читали по два вірші. Я прочитав оцей “Озон”...

Усім, що гинули за Україну Назбираю склянку граду з градопаду. А він тане і тікає – нема зладу. Назбираю склянку граду, назбираю Серед літа, серед липня, серед раю.

На листочки на зелені, на травини Понизалися градини, мов перлини. Ці небесні самозванці, нечekanці, Неболюбці, себегубці, себеданці.

Відчайдушно, занедбавши безпеку, Просто в затхлість, у задуху, в спеку, в пекло, Так прозоро-кришталево, так відверто: Просвіжити, проозонити – і мерти.

Назбираю склянку граду, назбираю, А він тане і тікає, і стікає, Він зливається з травою і землею, Не годиться для оглядин і музею.

Олексі РІЗНИКІВ Концтабір № 36, 5.08.1974 р.

КУЛЬТУРА І ЖИТТЯ

Передплатити газету можна у будь-якому відділенні Укрпошти. Періодичність виходу – двічі на місяць, обсяг – 16 сторінок. Передплатна ціна на друге півріччя 2020 року – 335,80 грн, індекс – 60969.

Редактор Роман Коваль

Верстка Олександр Литвин

Коректор Надійка Овчарук

Інформаційне забезпечення Микола Владзімирський, Владислав Карпенко, Люба Криворот

Технічний директор Максим Селюзкін

Адреса для листування 03049, Київ, вул. генерала Геннадія Воробйова (Курська), буд. 20, пом. 14.

Тел./факс: 242-47-38 kovalroman1@gmail.com Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти.

Видання зареєстровано 28.12.1993 р. у Державному комітеті України у справах видавництва, поліграфії та книгорозповсюдження. Серія КБ №325.

Наклад 1000 примірників. Видруковано 01.02.2021 р. ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед” Номер замовлення 2010313

Засновник Роман Миколайович Коваль

Сердечно дякуємо за підтримку газети “Незборима нація”!

- Зінаїда МОТОРНА (Черкащина) – 200 грн.
- Олександр МІЦКЕВИЧ (м. Шпола) – 250 грн.
- Віктор ДРУЗЬ (с. Зорине, Сумщина) – 260 грн.
- Ігор СМЕТАНСЬКИЙ (Калуш) – 300 грн.
- Михайло КОТИК (м. Рогатин) – 590 грн.
- Іван ДЕМ’ЯНЕЦЬ (США) – 1150 грн.

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

Її редактор Р. Коваль – дослідник Визвольної боротьби українців за свою державу ХХ ст. Ця газета – про долі УСС, вояків Галицької армії, Армії УНР, повстанських отаманів та їхніх козаків, Карпатську Січ, ОУН, УПА, вояків АТО, а також про кобзарів, письменників, нові книжки про Визвольну боротьбу.

Наш індекс – 33545.

Індекс 87415 – для передплатників Донецької та Луганської областей. Ціна з березня 2021 р. – 72,06 грн.